

שני המיגים הסוריים, שנחתו למרגלות ראש הניקרה, השכיחו דברים רבים. אבל לא מאורע זה היה החשוב במאורעות הש' בוע האחרון. ולא בו היה אורח ישראל חייב להתעמק ולחפש מסקנות.

הרבה יותר חשוב היה מיקרהו של סגן אריה דביר, הצנחן הנכה אשר תושבי הבית המשותף ברחביה סירבו להרשות את שכינו בביתם.

היחס המדהים עורר בעליבתיים אחרים להציע תחליף נאות לצנחן. אבל העובדה הבלתי-נעימה היא, שאילו נתקלו יידי בתים משותפים אחרים באותה בעיה, הי' רבים מאוד מהם נוהגים באותה אכזריות והתנכרות.

כי האורח הישראלי, המערין את צבאי — אדיש לחיל הבוחר.

ההתחלה: ליר ההגנה. בדיק כמו עם המידקות הצועקות „כל הכבוד ל-צה"ל" מעל מכוניות פרטיות שאינן עוצות לאסוף חיילים-טרמפיסטים.

באותו יום עצמו בו זמנו אלפי מכוניות בכבישי הצפון, כדי לחזות בשני המיגים, אשר היה לראות מאות חיילים לציד איתם כבישים, כשידיהם מורמות בתחיה לנחש שיאסוף אותם. רבים מהם עמדו כך במשך שעה ויותר.

ייתכן כי חטאה של הממשלה במיקרה זה גדול, באשר לא מצאה לנכון להבטיח הסעה חינם ומאורגנת לחיילים בתפישות קצרות. אבל אדישות מחפירה זו אינה יכולה לפסור את האזרח הפרטי מלהקל על סיבול של החייל, במידה שהו ניתן בירו. כדאי לזכור: האדישות וקשיחות-הלב מתחילות ליד ההגנה, בעת שחולפים ע"פני הדמויות בחאקי. סופה להגיע לביטויים מכושרים כמו זה שבבית המשותף ברחביה.

דת

קרה

משהו

בירושלים?

החיוכו סער, השבוע, במיטב המסורת של המחלוקות הדתיות. ושני הצדדים היו, כמובן, יהודים שומרי-מסורת ובקאים ב"תורה.

עילת-החיוכו: „העזתם של אנשי הקיבוץ הדתי לשנות ממסבצ שטבעו חכמים בתפי לת, להוציא ולהכניס קטעים בסידור — כראות-עינם", ואף להשמיט מה שלא נראה בעיניהם בתפילת נחם של תשעה באב. כך כתב יהודה נחשוני, איש פועלי אגודת ישראל. היו לו, לכאורה, סיבות לזעום: כי אנשי הקיבוץ הדתי התעלבו מן הנוסח המסורתי של התפילה המדברת על ירושלים החרבה, התקינו לעצמם תפילה חדישה ו"מעודכנת ובה שורות כמו „ירושלים עירך הניכנית מחורבנה / המקומת מהריסותיה והמיושבת משיממותיה".

כי בעיני רוב שומרי-המצות אין זה כשנה אם אומנם ניבנתה ירושלים מחדש; מה שחשוב הוא שבתפילות כתוב שעיר-דודי הרבה עדיין.

קן של אינטריגות. אך לא כך סברו אנשי הקיבוץ הדתי, ולא כך סבר גם ברי אוריין אחר: שמואל אבידור-הכהן.

כתב אבידור: „ברור לי כי הדעות ה' מובעות על-ידי מכובדנו, רבי יהודה נחשוני, מייצגות את דעת רוב הציבור החרדי בארץ.

... הן זה לא סוד שבמשך החודשים שעברו מאז ששת הימים לא קם שום מוסד רבני לתת לנו אינטרפרטציה רוחנית ל' מהותם של ימים אלה. כלום באמת די בכך שהרבנות הראשית (שהיא במידה רבה קן של אינטריגות ומחלוקת קלוגות) קבעה שליטיה עולבים במבואות הרהיבת?

... אין הקיבוץ הדתי חייב לחכות להכרעות מבהוץ, בשעה שהוא יכול להיות בטוח במאה אחוזים, שהן לא תבואנה. וטוב עשה הקיבוץ הדתי שהוא צועד כ' חלוץ בפני המתנה.

שתי הדיעות. די היה בחיוכו עצמי כדי להסעיר את החוגים החרדים המגוונים. אבל נוספה עוד סיבה לסערת-הרוחות: גם דעתו של הרב נחשוני וגם זו של

(המשך בעמוד 14)

פסטיבל ההוליוודי

הייתי אומר שהוא ערבי, סיפר חייל שבא עם הגל הראשון. „הם פתחו את התא שלהם והתיישבו על הכנף. חיכו עד שיגידו להם מה לעשות. חייכו כל הזמן."

קיבוצניקית שמנמנה סיפרה בהתרגשות: „הם חשבו, כנראה, שהגיעו ללבנון. בשום אופן לא רצו להאמין שנחתו בישראל. עד שראו את החיילים עם הנשק."

★ ★ ★

חורים בגירסה הפורית

לא היה כימעס סוף לסיפורים האישיים, שפרחו בלי הרף, שעה שהיילים מיוז עים ניסו — ללא כל הצלחה — להרחיק את הסקרנים. זוגות התחבקו על רקע המטוסים וביקשו מידידים שינציחו את הפוזה. יפה פיות ניפנו בחן קולנועי, לעיני עשרות ה'

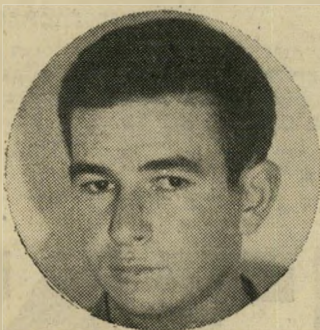

עריוויזמה מנהריה הציב שני ארגוני קרח גדולים לצד הכביש, ומכר להמון הצמא כל בקבוק טמפו בחצי-לירה. נופשים באו בכירכרות צבעוניות, וחתיכות צרפתיות ממעורון הים התיכון באכזיב לא טרחו אפרי לו להשליך חולצה על אוצרותיהן השזופים.

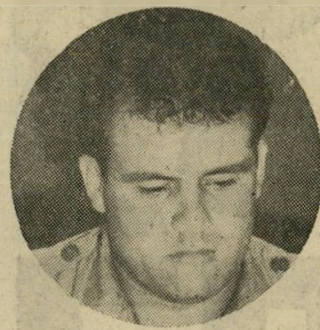
כולם נהרו אל שדה-השלב הקטן, הנושא שם מפואר של שדה-תעופה, ושנועד רק ל' נחיתת מטוסים קטנים של חברת ארקיע או חברות-הריסוס.

„הייתי כאן כשנחתו!" סיפר בעל החווה הסמוכה, חוות כנען. „הם ירדו אחד אחרי השני על המסלולים. למעלה היו מטוסים שלנו. תיכף הופיעו שוטרים עם גיפים ו' הקיפו אותם. בא הליקופטר עם קצינים בכי רים של חיל-האוויר, ולקח את השניים."

„אחד מהם היה גינאי כזה קטן. בכלל לא

טייס ריפאעי

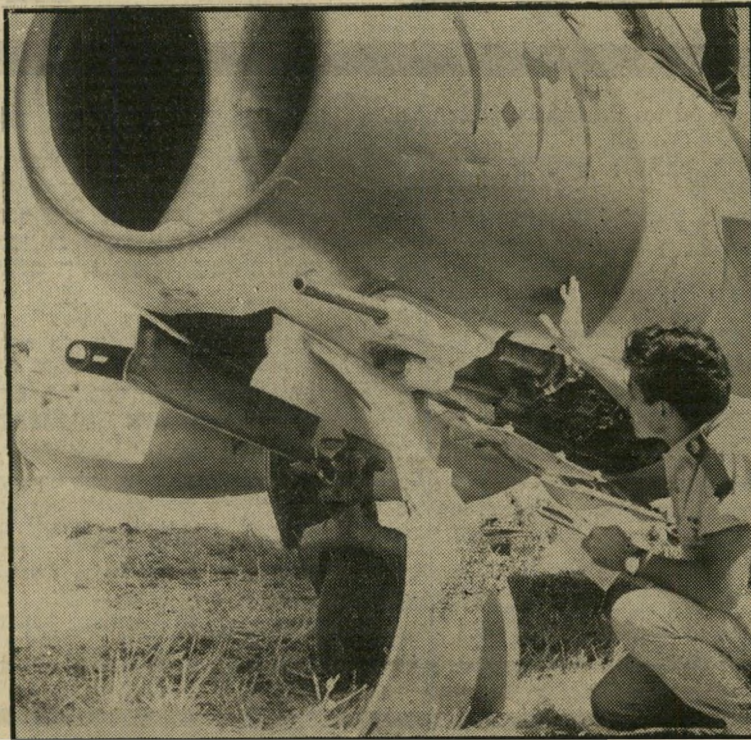

טייס אדהם

שלוש חיילות-צה"ל, אראלה, אהרונה ורחל, מסתירות ל' צילום ליד זנבו של אחד משני המיגים.

ומאחר

מלכנים

קצין ישראלי מתכופף מתחת לחרטים המיג ובוחן את מערכת-החימוש של תותחי התאומים, היורים כדורים בקוטר 23 מ"מ. ההוראות על מיקסה תיבת-החימוש כתובות ברוסית, ועל מכשירי טא-הטייס — בגרמנית.